

Het boek 'De duif en ^{een} de jongen' van Meir Shalev besproken op 'De Omslag' 27-9-2011.

Onze eerste reactie.

Gerda Thuiskomen! Begin verwarrend. Wordt allengs een mooier verhaal. Soms absurd.

Thea Mooi geschreven.

Wil Prettig maar overdreven woordgebruik.

Janny Mooi boek. Te lief, maar spannend.

Paulien Tot blz 100 gelezen. Boeiend maar een beetje simpel.

Marne Makkelijk leesbaar. Mooi verhaal. Soms langdradig. Beetje sprookjesachtig.

Ria Geweldig mooi boek met moeilijk begin. Benadrukking....?

Nelleke Oninteressant verhaal.

Ariana Ontroerend verhaal. De conceptie van de zoon onwaarschijnlijk. Wel echt Shalev!

Annelies en Dicky afwezig.

Over de auteur.

Meir Shalev werd geboren op 21-6-1948 in Nahalal, de eerste moshav in Israël, waar zijn vader de dichter Jitschak Shalev werkte. Ook Mosje Dayan werd hier geboren en begraven. Meir Shalev wordt wel de Marquez van het Midden Oosten genoemd.

Zijn grootouders waren Russische immigranten en maakten grote veranderingen in hun leven mee, waarover de auteur schrijft in zijn boeken. Zijn moeder stierf jong, maar was heel goed in verhalen vertellen en van zijn vader leerde hij de rijkdom van taal en literatuur en de kennis van het Hebreeuws. De Franse schrijfster Zeruya Shalev is zijn nicht.

In 1967 raakte hij ernstig gewond in de zesdaagse oorlog.

Shalev studeerde psychologie aan de Hebreeuwse universiteit van Jeruzalem.

Met schrijven begon hij pas toen hij 38 jaar was. Hij heeft essay's, boeken; fictie en non-fictie en kinderboeken op zijn naam staan. Schrijft verder iedere week een satirisch krantenartikel voor de Yediot Ahronoth en werd bekend als producent van radio- en tv-programma's.

Zijn boeken zijn bestsellers in binnen- en buitenland en verschenen in meer dan 20 talen.

Liefde en dood spelen een grote rol in zijn boeken.

In 2005 werd de auteur verkozen tot de 42e grootste Israëliër aller tijden.

Enkele van zijn boeken:

Non Fictie: "Bijbel nu" 1985. Zijn interpretatie van het Oude Testament.

Fictie: "De blauwe Berg" 1988. Zijn debuut, vertelt over 3 generaties Joodse pioniers.
"De kus van Ezau" 1991.

Voor zijn werk kreeg hij diverse prijzen:

- De Bernsteinprijs 1989 Israël
- De Juliet Club Prijs 1999 Italië
- De Wizo Prijs in Frankrijk, Israël, Italië
- Brenner Prijs 2006 Dit is Israëls hoogste literaire onderscheiding

Voor "De duif en de jongen" kreeg hij vier Awards - - - - Voor de Nederlandse vertaling

- De American National Jewish Book Award 2007 van dit boek, ontving de vertaler
- The Entomological Society Award of Israël een werkbeurs van de Stichting
- The Department of Zoology Award of Tel Aviv Fonds voor de Letteren.
- The Israël Ornithological Society Award

Het verhaal

Het boek begint met het opvliegen van een duif en met de dood van 'de baby' tijdens de Israëlische Onafhankelijkheidsoorlog. Wie de baby was en waarom die duif daar boven dat oorlogsterrein opvloog, wordt gaandeweg het boek duidelijk.

Een boek waarin een huis als het ware hoofdpersoon is. Het huis is van Ja'ier Mendelson. Omdat het huis waarin hij met zijn vrouw woont niet zijn huis is, gaat hij, op aanraden en met geld van zijn moeder, op zoek naar een eigen plek. Een huis waarnaar je graag terugkeert, net zoals postduiven dat nodig hebben en hij vindt precies het huis zoals z'n moeder heeft gezegd. Dan geeft hij aan zijn jeugdvriendin Tirza, die aannemer is, opdracht het huis te restaureren. Er zijn twee verhaallijnen. Het ene verhaal speelt in de jaren veertig en gaat over twee verliefde jonge duivenmelkers die postduiven trainen voor gebruik door de Palmach tijdens de Israëlische Onafhankelijkheidsoorlog. Voor de training moeten de duiven regelmatig gelost worden zodat ze leren naar hun huis te vliegen. Ze proberen daarbij zoveel mogelijk elkaars duiven te lossen en kleine briefjes via colombogrammen mee te geven met de duif. Tot de jongen sneuvelt tijdens gevechten. Deze tragische liefdesgeschiedenis is op ingenieuze manier verbonden met het andere verhaal dat zich zo'n vijftig jaar later afspeelt. Dit is het verhaal van de toeristengids Ja'ier, getrouwd met de rijke Amerikaanse Liora.

Over het boek

Aanvankelijk vraag je je af wat het verband is tussen de verhalen. Stukje bij beetje worden tipjes v.d. sluier opgelicht. Er worden veel details aangehaald over het huis, over de duiven, de familie, de landschappen.

Het thema in dit boek – dat is opgedragen aan Zohar en Michaël - is Thuiskomen!

Het boek heeft autobiografische trekken. Wat postduiven en mensen – hier Ja'ier - verbindt is het diepgewortelde verlangen een (t)huis te vinden en het instinct altijd naar huis terug te keren, in een rechte lijn. - Joodse mensen over de hele wereld zeggen: "Tot ziens in Jeruzalem" - Het is opvallend hoeveel overeenkomsten en/of contrasten er in dit boek zijn aan te wijzen.

Jaäcov houdt van Raya, zijn jeugdliefde. Ja'ier houdt van Tirza, zijn jeugdliefde.

Dr. Laufer moedigt de relatie tussen het meisje Raya en 'de baby' aan.

Mesjoellam moedigt de relatie tussen Tirza en Ja'ier aan.

Raya spreekt tegenover haar zoons over Jaäcov als "jullie" vader.

Jaäcov noemt Ja'ier – niet zijn zoon – Ja'iri: dit betekent "mijn" Ja'ier.

Voor Ja'ier markeren kraanvogels het begin en het einde van zijn relatie met Liora.

Voor Raya markeren duiven het begin en het einde van haar relatie met 'de baby'.

Jaäcov geneest en herstelt mensen. Tirza bouwt en herstelt huizen.

Rouwen doet Ja'ier door zich in het boek te richten tot zijn overleden moeder.

Mesjoellam rouwt door in het bed van zijn overleden zoon te slapen.

Na herstelwerkzaamheden worden de vertrekken ritueel ingewijd door Ja'ier en Tirza als hun schepping. "En zij zagen dat het goed was" Dat refereert aan het bijbelse scheppingsverhaal.

Aan het einde van het boek neemt Ja'ier afstand van de duiven. Hij wil het verleden achter zich laten. Hij kan nu zijn eigen huis begroeten en voelt zich er in geborgen.

In 't laatste hoofdstuk, waar wordt vermeld dat Ja'ier is verongelukt, lijkt S. te willen zeggen dat je wel keuzen kunt en moet doen in het leven, maar dat je niet alles in de hand hebt.

A.B.-de W.